

Vse za vse šole bomo kupovali v knjigarnah
Tiskarne sv. Cirila v Mariboru in v Ptuj!

Neurje s točo je zelo hudo udarilo okoli Sv. Ane v Slov. goricah. Uničenih je 80% vseh pridelkov. Največ so trpeli kraji Žice, Ščavnica, Žitence, Zg. Gašteraj in Jurjevski dol. Najhujše prizadetim bo morala priskočiti na pomoč oblast.

Nesreča kolesarja. Hude notranje poškodbe je dobil pri padcu s kolesa Ivan Kampl, 17 letni ključavničarski vajenec iz Grajene pri Ptuj, ki je padel s kolesa v obcestni jarek. Poškodovanega so oddali v ptujsko bolnico.

Avto in voz trčila. V noči je došlo na Bregu pri Ptuj do trčenja, ki bi bilo postalo lahko usodopolno. Z enovprežnim vozom se je vračala proti domu krčmarica in posestnica Jožefa Strašil iz Brega. Naenkrat se je pojavil avto z veselo družbo. Radi brzine se ni mogel šofer več ogniti vozu in se je zaletel vanj. Na srečo se nobeni osebi ni ničesar zgodilo, le voz in avto sta hudo poškodovana.

Huda avtomobilska nesreča. V Vojniku pri Celju se je zgodila zadnja nedelja huda avtomobilska nesreča vsled trčenja. Celjski avotizvošček Ignacij Toplak je peljal pet izletnikov v Dobrno. Na ovinku pri Brezovnikovi trgovini v Vojniku je zadel v Toplakov avto drug avtomobil, katerega je šofiral njegov lastnik, 33 letni inženir Ciniburg Oldrich iz Melnika na Češkem, ki je bil na potu v Dubrovnik. Ciniburg je vozil po napačni strani in radi tega je došlo do usodnega trčenja. Oba avtomobila sta razbita, vsi potniki so več ali manj poškodovani, Ciniburgu je počila lobanja in je med prevozom v celjsko bolnico umrl.

Padel z drevesa in si zlomil obe roki. Franc Berglez, 15 letni sin čevlarskega mojstra, je padel v Celju za Kresijo z lipe in si je zlomil obe roki. Berglezov mlajši brat je pred dvema letoma za Kresijo smrtno ponesrečil, ko je padla nanj gramozna trga in ga ubila.

Plaz kamenja se zrušil. Na Marijin praznik so šli s Skute v Kamniških planinah

proti Okrešlju in Logarski dolini 19 letni Ulrik Mölzer in trije njegovi tovariši iz Sinče vasi na Koroškem. Pod Skuto je stopil Mölzer k potočku po vodo. Naenkrat se je utrgal plaz kamenja in ga je podsul. Podsutega so reševali vso noč in so ga s težkimi poškodbami oddali v celjsko bolnico.

Pri podiranju bukve ponesrečil. V Novi vasi pri St. Jurju ob juž. žel. je podiral v gozdu bukev 30 letni Josip Jonak iz Zagreba. Drevo je padlo nanj in ga je hudo poškodovalo na znotraj. Poškodovanega so prepeljali v celjsko bolnico.

Padel v prepad in se ubil. V gozdu Črni vrh pri Sv. Jurju ob Taboru je smrtno ponesrečil 67 letni delavec Jurij Šošter, doma s Črnega vrha. Šel je skozi gozd po ozki stezi nad prepadom. Padel je po nesreči 50 m globoko in se je na mestu ubil.

Nesreča železničarja. 28 letni železničar Vinko Požlep iz Tevč pri Laškem je hotel podložiti kamen na železniški progi pod dresino, da bi jo ustavil. Dresina ga je tako hudo zadela v glavo, da so ga prepeljali v celjsko bolnico s prebito lobanjo.

Studentje! Tudi vašim domačim bo prav, ako boste povedali, da kupujete tam, kjer je za vas najugodnejše, to je v knjigarnah Tiskarne sv. Cirila v Mariboru in v Ptuj!

Smrtno je povozil vlak neznano žensko med postajama Zalog in Laze.

Nesreča z motornim kolesom. V Ljubljani na Glincah je zavozil ob tramvajski kandelaber Milenko Markovič, 33 letni poročnik kolesarskega bataljona. Poškodovanega so oddali v ljubljansko vojaško bolnico.

Skedenj in hlev pogorela. Blizu Mirne na Dolenjskem je udarila strela v skedenj posestnika Franca Jermana. Ogenj je upepelil skedenj in hleve. Gasilci so otehi ostale zgradbe. V trenutku udara strele sta bila na skednju dva otroka, ki sta pa ostala nepoškodovana in so ju rešili, predno se je požarna nesreča razmahnila.

Dinamitna patrona je eksplodirala v roki 31 letnemu brezposelnemu zidarju Francu

Kokalj iz Štude pri Domžalah, ko je na prepovedan način z dinamitom lovil ribe. Eksplozija mu je raztrgala obe roki in ga poškodovala po obrazu in nogah.

Ogenj uničil 12 kmetij. V vasi Pilatovci v Beli krajini je uničil ogenj 12 posestnikov 19 poslopji.

Pri delu ga zadela kap. Pri montiranju električne naprave v Stični na Dolenjskem je smrtno zadela kap Alojzija Matjašiča iz Grosuplje, uslužbenca pri banovinskem elektrovozu.

Trojni udar strele. Dne 17. avgusta je udarila strela v Rovtah nad Logatcem predpoldne v županov hlev. Strela ni znetila ognja, pač pa je ubila 500 Din vredno svinjo. Popoldne istega dne je užgal udar strele kozolec dvojnik Francu Kuncu, ki ima škode 30.000 Din. Dne 13. avgusta okoli pol 11. ure je urezala strela pri Devici Mariji v Polju pri Ljubljani v poslopje g. Kastelica, kjer je pri najemniku Jurcu v sobi razmetavala in kvarila

Krajevne šolske odbore prosimo, da svoja naročila za šolske potrebščine pošljejo na naslov: Tiskarna sv. Cirila v Maribor ali v Ptuj.

Enl uničujejo življenjske potrebščine,

drugi umirajo od gladi! Ameriški urad za trgovino poroča iz leta 1935, da so v izogib padcu cen samo marca omenjenega leta v Braziliji zažgali 7.7 milijonov vreč kave. V prvi tretjini leta 1935 so v Združenih ameriških državah poklali 6.7 milijona svinj, katere so predelali v umetna gnojila. Ravnotam so z ognjem uničili 2 milijona ton riža. V Los Angeles v Združenih ameriških državah so dnevno zlili v morje 200.000 l mleka, da bi obdržali cene sirovemu maslu. V prvem četrtletju leta 1935 so v Združenih državah pobili 600.000 krav in to tudi radi padanja cen maslu. V Bretagni

Ciganka.

Povest iz domačih hribov.

13

»Potem bom moral najine račune na veliki zvon obesiti.«

»Nikar ne misli, da me boš z grožnjami ustrašoval!... Nikoli ne boš storil, kar groziš; saj bi bilo zate še nevarnejše ko zame.«

»Bogve! Sila kola lomi. Kakor je zdaj z menoj, mi je čisto vseeno. Kaj bom vso zimo zmrzoval in stradal pa še babo moral poslušati, ko se mi cmeri? Rajši grem sedet; tam mi bo bolje.«

»Stori, kar hočeš! Jaz ti ne dam ničesar.«

»Dobro! Tedaj sva opravila. Toda v kratkem se bova spet srečala. Na svidenje na sodnji!«

Cigan se je naglo obrnil in jo je mahnil okoli hriba, ne da bi se ozrl. Kakih sto korakov je že odšel, tedaj je zagrmel za njim Osojnikov bas:

»Stoj, he! Pojdi sem!«

»Ali meni kaj hočeš?« se je ozrl cigan.

»Da, zmeniti se morava še nekaj. Pojdi sem!«

Počasi, kakor da okleva, se je obiral cigan.

»Če si res v taki stiski, kakor praviš, bi ti morda še mogel kaj pomagati,« je začel Osojnik, »ali storiti mi moraš nekaj. Za nič ne da nihče nič.«

»Vsega sem voljen. Povej, kaj naj storim!«

»Spravi mi to črnuljo v kraj!«

»Ho, tako neumen nisem. Ciganka Vanda je meni prav tako potrebna kakor tebi,« se je posmehoval cigan; »pa me tudi prav nič ne veseli, da bi mi nataknil vrv na vrat.«

»Tako nisem mislil,« je zatrobil Osojnik s svojim basom. »Nikakor ne zahtevam, da jo ubiješ. Odtod jo spravi, iz našega kraja, iz naše dežele, čim dalje, tem bolje!«

»Kolikor vem, sploh ni več tu.«

»Zdaj ne. Pa spet pride in bo napravila še večjo zmedo in nesrečo ko doslej. Vse načrte mi bo prekrizala.«

»No, to bi rad vedel, kaj.«

»S svojimi ciganskimi coprnijami je Ravnjaka čisto zmešala, tako da se je ves zatelebal v njo.«

»Kaj pa se za Ravnjaka brigaš?«

»Čakaj; po resnici ti bom povedal. Ravnjak je že več let za mojo najmlajšo, za Lenčko, hodil in je bilo vse že na tem, da jo vzame. Nekaj časa sem pa ga ni več blizu in tudi za Lenčko se ne meni več. Tista coprnica ga je urekla, ker ga sama hoče vzeti. Na to meri, četudi še na skrivaj. Ujela ga je že čisto vsega.«

»Kaj, naša deklina? Vanda? Da je tako prebrisana?« se je cigan na moč čudil.

Obraz mu je spreletel zmagovit nasmeh, toda le za trenutek, koj nato je dejal na videz ravnodušno:

pohištvo ter oplazila in omamila njegovo hčerko, da ji je moral zdravnik nuditi pomoč. Nato je prebila strop in v hlevu ubila eno kravo, drugo pa omamila. — Ubilo kravo je posestnik kupil prejšnji dan. Strela je nato oplazila nekaj vogalov sosednjih hiš, nato pa menda ista strela preskočila na skoraj 700 metrov oddaljeno gospodarsko poslopje vdove Škrjanc, kjer se je užgalo seno, nato odskočila v vodnjak, od tam pa v zemljo. Čuden slučaj je hotel, da je gori omenjeni Kastelic pred nekaj dnevi pripeljal seno k tej vdovi v hrambo za novo kupljeno kravo. Tako je nesreča tem večja, ker mu je strela ugonobila kravo in seno. Škrjančevi pa je pogorelo ostrešje in razni drugi predmeti kakor tudi precej drv. Škode ima 7000 Din. Zavarovana pa je bila za malo vsoto.

Utonil v Blejskem jezeru. Pri kopanju je utonil v Blejskem jezeru Franc Koboile, poštni uradnik, doma iz Konjic.

Nenadna smrt italijanskega zdravnika v brzovlaku. Dne 13. avgusta dopoldne je odpeljal iz Postojne posebni vlak italijanske izletnike skozi Slovenijo v Budimpešto. Med postajama Zalog in Laze je smrtno zadela kap dr. Franca Braccapaccia, 42 letnega zdravnika iz Neapolja.

Razne novice

Petdesetletnico je slavilo na praznik Marijinega Vnebovzetja gasilsko društvo v Framu pri Mariboru.

Državna klasična gimnazija v Mariboru. Na tem zavodu se bodo vršili popravni izpiti po sledečem redu: Popravni nižji tečajni izpit 25. avgusta, zjutraj ob osmih, popravni višji tečajni izpit, pisnični 25. avgusta, ustneni 26. avgusta, obakrat zjutraj ob osmih. Drugi popravni in razredni izpiti pričnejo 27. avgusta ob osmih zjutraj. Podrobni načrt je nabit na razglasni tabli v šolske veži. Vpisovanje se bo vršilo po razporedu, kakor je objavljen v letnem izveščju.

Na drž. real. gimnaziji v Ptujju bodo razredni in popravni izpiti po temle redu: 26. avg.

Trgovci, kupujte šolske potrebščine za domače šole pri Tiskarni sv. Cirila v Mariboru ali v Ptujju!

razredni izpiti za II.a in V. razred, 27. avg. popravni izpiti za I.b in II.a razred, 28. avgusta popravni izpiti za II.b in V. razred, 29. avgusta popravni izpiti za III.a, III.b in VI. in VII. razred, 31. avgusta popravni izpiti za I.a razred ter nižji in višji teč. izpit.

Revolucija v cenah. Radi nakupa dveh tovarniških zalog čez 100.000 m blaga prodajam kreton in modrotisk 6 Din, delen 7 Din, cefir 8 Din, krep 9 Din, avila 11 Din, volna s sviljo 13.—, 15.—, 17.— Din. Stermeck. 000

Rekordni polet ruskega aeroplana. Sovjetski enomotorni aeroplan Ant-25, katerega vodijo letalci Čekalov, Bajdukov in Beljakov, se je vzdignil v Moskvi ter je letel v Barenovo, na zemljo Franca Josipa v severnem ledenem morju, čez nos Čeljuskin v Petropavlovsk na Kamčatki. Od tam se je vrnil nazaj ter je pristal na malem otoku v reki Amur blizu mesta Niklajevsk. Vkljub dvakratnim hudim viharjem je ostal v zraku 56 ur in 20 minut. Pretekel je 9374 km. Sovjeti imajo okrog 5000 vojnih aeroplanov, kar je strašna moč proti vsakemu sovražniku.

Starši, ki dajete denar za šolske potrebščine, opozorite svoje otroke, da kupujejo v Tiskarni sv. Cirila!

Obžalovanja vredni slučaj.

NOVA RAZJASNITEV GLEDE UMORA NA POBREŽJU PRI MARIBORU.

Zadeva umora vpokojenega financarja Stranjšeka na Pobrežju pri Mariboru, ki je pred dobrim mesecem razburjala celi Maribor, je po izpovedih prijatih zločincev že takorekoč čisto pojasnjena.

Kakor znano, sta bila pred nekaj tedni domnevana morilca Stranjšeka, Karl Stern in Ivan Koler, na podlagi tiralice iz Maribora aretirana v Leobnu na Zgorn. Štajerskem. Tekom zasliševanj sta krvav zločin priznala in je bilo tozadevno gradivo poslano mariborski oblasti.

Stern je priznal, da je umoril Stranjšeka dne 8. julija zjutraj v kuhinji in ga oropal. K zločinu bi ga naj bil nagovoril znani Franc Belak, kovaški pomočnik s

Pobrežja. En dan pred umorom je Sternu in Kolerju razložil Belak v Magdalenskem parku zločinski načrt in Stern si je nato natančno ogledal Stranjšekovo hišo.

Trojica je sklenila, naj obišče K. Stern Stranjšeka in ga naj vpraša, če ima stanovanje, da ga odda. Nato bi naj izsilil od njega 30.000 Din, katere so lopovi domnevali pri financarju. Koler bi naj stal na straži pred hišo in Belak bi naj čakal doma na plen.

Ko je stopil Stern v Stranjšekovo kuhinjo, ga je vprašal, kakor je bilo sklenjeno, in je zahteval od njega denar. Stranjšek je rekel, da bo prinesel zahtevano svoto iz sosednje sobe, a se je vrnil s svojo staro službeno sabljo in se je postavil v bran. Nato se je pognal Stern vanj, ga je zagrabil krog vratu in ga je zadavil v osmih minutah.

Ko je ležal Stranjšek mrtev na tleh, je morilec nasilno odprl omaro. Odnesele je iz nje 4800 Din in ne 30.000 Din. Nikdo ga ni videl, ko je zginil z denarjem. S Kolerjem se je nato odpeljal Stern v avtobusu v Celje in od tam v Zagreb, kjer sta se zadrževala pet dni v hotelu. Iz Zagreba sta se vrnila nazaj v Maribor, vendar se nista oglasila na domu na Pobrežju, ampak sta se vtihotapila v Avstrijo, kjer sta se čutila na varnem.

V istem smislu se glasi tudi Kolerjeva izpoved.

Na podlagi omenjenega obtežilnega gradiva je bil te dni na Pobrežju aretiran v svojem stanovanju Belak in izročen mariborskemu okrožnemu sodišču. Aretirani zanika, da bi Sterna poznal, pač pa prizna, da je govoril o izropanju Stranjšeka s Kolerjem.

Stern in Koler bosta v kratkem prepekljana iz Leobna v Maribor.

Vlom v stanovanje. V Mariboru se je priklatil skozi okno v stanovanje sodnika dr. Kejžerja v Vrtni ulici neznanec in mu je odnesel obleke za 6500 Din.

Svoji k svojim ne sme biti samo prazna beseda! Zato kupujte v Tiskarni sv. Cirila.

»Da bi Ravnjak ciganko vzel — nak, tega pa ne verjamem.«

»Jaz tudi težko verjamem,« je pritrdil Osojnik; »mogoče je pa le. Pri vas ciganih se ženske naučijo raznih coprnij, da premotijo in zmešajo moške. Saj si brez čarovnije že tega ne morem misliti, da se je mogla deklica na Ravnah tako udomaćiti.«

Ciganski poglavar se je moral siliti, da se ni zamejal. Ugriznil se je v jezik, pogledal hudo resno in dejal:

»Ne morem tajiti, da so res take coprnije... Ako se ciganka zapne, se ji tudi posreči, da moškega čisto zmeša.«

»Torej vidiš: sam praviš, da more. Zapela pa se je, prekleta črnuhlja; prisegel bi, da se je.«

»To ne sme biti, Ravnjaka ne sme dobiti. Saj bi nas cigane pobili. To bom že prekrizal.«

»Kako pa, bi rad vedel.«

»Rekel bom Ravnjaku, da je deklina moja in da mu je kot oče nikoli ne dam.«

»To ne pomaga nič; dekle ima leta in lahko stori, kar hoče.«

»Potem vem nekaj drugega, kar mu bo vzelo za vselej veselje, da bi jo vzel. Le počakaj!«

»No, kaj?«

»To je moja skrivnost. Le toliko ti povem, da mi je o dekletu nekaj takega znano, da se bo Rav-

njaku želodec obrnil, tako se mu bo studilo, ko to čuje.«

»Ha, ali je kaj zagrešila? Kaj prav hudega, kaj? Toda Ravnjak ne bo verjel.«

»Pripeljal mu bom take priče, da bo moral verjeti; ali priče so drage, denarja pa nimam.«

»Opravi to, razdvoji ju — dal ti bom toliko denarja, da boš zadovoljen!«

»Ne, moj ljubi, kakor zadnjič, tako se danes ne dam. Da bi si usta že prej brisal, preden sem klobaso pojedel — ne! Takoj tukaj zdaj mi daj denar; drugače še z mezinem ne ganim.«

»Odkod pa naj vzamem denar tu na planini?«

»Saj ga imaš pri sebi. Prerad ga imaš, da bi ga kje pušcal. Toliko te že poznam... Jaz pa brez denarja ne opravi ničesar.«

»Prekleti cigan, koliko pa hočeš?«

»Osem tisoč, nič več in nič manj.«

»Ali si nor? — S tem denarjem si kupim že malo kmetijo.«

»Pa si jo kupi, če misliš, da je tako bolje zate! Mene pa pusti, da grem svojo pot!«

Osojnik se je popraskal za ušesi in preudarjal. Čez nekoliko časa je dejal:

»Štiri tisoč imam pri sebi — da več nimam, ti prisežem. Teh štiri tisoč ti dam danes; one štiri ti bom plačal, ko boš med črnuhljo in Ravnjakom na-

na Francoskem so izsuli ribiči pol milijona slanikov v morje, na Holandskem so uničili 100 tisoč prašičkov, na Danskem 25 tisoč krav. Sedaj pa si še oglejmo drugo stran tega skrajno in neverjetno brezvestnega uničevanja. Po podatkih statističnega urada Društva narodov j. leta 1934 umrlo od gladi 2.4 milijonov ljudi, 1.2 milijonov je izvršilo samomor zaradi pomanjkanja in ena četrtnina celotnega človeštva se je le s težavo preživela.

Najkoristnejše drevo na svetu

je v Braziliji rastoče mlečno drevo. Rodi sad, ki ima okus kakor naše jagode. Deblo izloča sok, ki povsem nado-

Vlom v trgovino. Neznanci so vlomili skozi nasilno razširjeno mrežo na oknu v Breznem ob Dravi v trgovino trgovca Pavla Pinterič. Odnegli so raznega blaga za tri tisoč Din.

Pod vlak se je vrgel pred postajo Hajdina Franc Tomažič, 69 letni krojač iz Ptuja. Vzrok samomora je beda.

Nasilen dežnikar in brusač. V št. Vidu pri Ptuj je dobil zatočišče na šklednju dežnikar in brusač Filip Čeh. V pijanosti je nadlegoval mimoidoče vaščane. Ker so bili vsi opomini, naj bo miren, zaman, je dobil občinski tajnik od župana nalog, da nemirneža in zmerjača spravi v sosedno občino. Tajnik se je podal k Čehu in je zahteval od njega dokumente. Pozvani se ni zmenil za tajnikovo zahtevo in radi tega so poklicali na pomoč žandarje. Ko sta se orožnika pojavila v šklednju, kamor se je potegnil Čeh, je ta naravnost pobesnel. Naenkrat je potegnil nož in se je zabodel v vrat. Z zvevajočo rano so brusača spravili v ptujsko bolnico, kjer upajo, da ga bodo ohranili pri življenju.

Roparski napad brez plena. Danijel Car, 47 letni gostilničar iz Slov. Bistrice se je peljal na kolesu v Celje. Med potjo so ga napadli neznanci in zahtevali od njega denar. Car je padel s kolesa ter si zlomil desno roko. Na tleh ležečemu so preiskali vse žepke. Ker niso našli pri njem denarja, so ga pustili in zginili. Pozneje so Carja oddali v celjsko bolnico.

Naplavljeno truplo samomorilca. Pri št. Janžu na Dravskem polju je naplavila Drava truplo Franca Kranarja, ki je skočil v Mariboru dne 7. avgusta v vodo z dravske brvi v samomorilnem namenu.

Pijani fantje streljali na dve ženski. — Krvava dejanja se po deželi žalibog vedno bolj množijo. Dne 11. avgusta zvečer je bil izvršen v Turškem vrhu v Halozah napad, pri katerem je napadlo deset pijanih fantov dve ženski in na nju streljalo. Le slučaj je, da nista obe napadeni bili zadeti smrtno. O poteku vse obsodbe vrednega zločina nam poročajo to-le: 56-letna posestnica Marija Kukec s Turškega vrha se je vračala proti večeru s svojo omoženo hčerko Julijano Kokot z njive

proti domu. Na odprti cesti jima je prišlo nasproti kakih deset fantov. Brez vsakega povoda so začeli pijanci ženski izživati in so slednjič na revni streljali. Posestnico Kukec je zadela krogla v levo nogo, njeno hčerko pa kar tri. Na klice napadenih so se lopovi razkropili. Obe ranjeni so oddali v bolnico, napadalce zasledujejo orožniki.

Ga izropali in vrgli na ogenj. Da bi si poiskal zaslužek na drugi strani Gorjancev, se je podal na pot Jožef Srebrnjak, 55 letni zidar in posestnik iz V. Roj pri št. Jerneju na Dolenjskem. Po pešpoti je prišel blizu majhne cerkvice na vrhu Gorjancev. Zapazil je ogenj, ob katerem sta stala dva našemljena in s karabinkama oborožena vojaka in ena prebolečena ženska, ki je bila najbrž moški. Srebrnjak se je približal ognju in prosil, če bi si smel prižgati cigareto. Trojica ga je prišla, mu odvzela 40 Din, katere je imel pri sebi, ga zvezala, vrgla na ogenj in zginila. Z zadnjimi močmi ter ves opečen se je Srebrnjak privlekel do bližnje vasi Vodenice, odkoder so ga odpeljali k zdravniku v Kostanjevico, ki je odredil prevoz v bolnico. Srebrnjakove opekline so zelo resnega značaja.

Izpred sodišča.

Za krvavo dejanje 15 let ječe. V Mariboru je bil 11. avgusta obsojen na 15 let ječe 47letni mesarski pomočnik Ferdinand Knapič. Ozadje obsodbe je krvav zločin, katerega je zagrešil obsojeni 12. februarja na dravskem mostu v Mariboru nad 45letno Terezijo Konrad. Obtožnica je navajala, da se je pustila zavarovati pri mariborski »Samopomoči« za 22.000 Din obsojenčeva mati Ana Knapič. Ker ni mogla izpolnjevati zavarovalnih obveznosti, je odstopila policio Tereziji Konrad, s katero sta si bili dobri. Konradova je plačevala redno obveznosti. Po smrti Knapičeve leta 1934 je dobila Konradova celo posmrtnino izplačano. Med Konradovo, Ferdinandom Knapičem in njegovo sestro je obstojal dogovor, da bo Ana Konrad po materni smrti izplačala Ferdinandu in njegovi sestri vsakemu po

BATERIJE CROATIA

žepne anodne-ogrevače, izdeluje samo domača tvornica

IVAN PASPA I SINOV
ZAGREB, KOTURAŠKA 69

3000 Din. Ker tega ni storila, je prišlo do tožbe, katero je Konradova dobila. Radi navedenih vzrokov je kuhal Ferd. Knapič na Konradovo jezó in je iskal priliko, da bi se nad njo maščeval. Dne 12. februarja je že na vse zgodaj popival po mariborskih krčmah in prežal na svojo nasprotnico. Krog 12. ure predpoldne jo je pričakal na glavnem mostu in jo je vpričo občinstva zaklal z osmimi zabodljaji z nožem.

Obsojen, ker je sleparil s hranilnimi knjižicami. V Ljubljani je bila 14. avgusta razglašena obsodba nad Jožefom Grašekom radi zločina prevare s hranilnimi knjižicami v 205 slučajih, dalje radi prestopka oderuštva in radi zločina ponarejanja domačih listin na skupno kazen treh in pol leta robije. V kazni se mu vsteje preiskovalni zapor od 21. novembra 1935 naprej.

Slovenska Krajina.

Sobota. V torek 11. avgusta se je vršil v Martinišču redni občni zbor Slovenskega kat. akad. društva »Zavednost«. Občni zbor je trajal skoraj do 14. ure. Za predsednika društva je bil izvoljen g. Berden Pavel, ki se radi zaposlenosti občnega zbora ni udeležil. Bilo je precej ostre, brezplodne debate. Duhovi so vedno najbolj razburijo, ko pride na dnevni red časopisje. Pa že dajte enkrat to zadevo ad acta! Sofizem gor, sofizem dol. Ta občni zbor je pokazal, da se Klub prekmurskih akademikov zelo moti, če misli, da se bo »Zavednost« cepila v borbi proti komunistom.

Turnišče. V naši fari se je spet zbudila nalezljiva bolezen takozvana škrlatinka, ki je že par let mirovala.

mešča mleko od krav. Domačini krijejo svoje potrebe na mleku iz teh dreves. Iz drevesa pridobljeno mleko lahko stoji osem tednov, ne da bi se skisalo. Če pa postane kislo, se spremeni v vosek, iz katerega izdelujejo sveče.

Napovedovalcu bodočnosti Kalchasa

je bilo prerokovano, da bo ob gotovi uri umrl. Ko je ta ura prišla, je še živel. Tako se je veselil te lažiprerokbe, svojega tovariša, da je radi smeha tekom par minut umrl.

Izplif za kovaškega mojstra.

V starih časih je bil to nekaterih krajih običaj, da je bil proglašen za kovaškega mojstra oni pomočnik, ki je zgo-

pravil tak plot, da ne prideta skup. — Če vzame Ravnjak mojo Lenčko, ti bom kak stotak še navrgel.

Zdaj je preudarjal cigan.

»Velja,« je dejal čez čas; »naj bo!«

Iztegnil je obe roki, da mu je kmet naštel denar. Potem se je priklonil in rekel:

»Zdaj pojdem čez Kozjek pa jo bom morda mahnil na Maribor, da ji že tam stopim na rep.«

»Prav! Glej, da bom kmalu kaj čul o tebi — in tudi čutil, da si kaj opravil! Če boš ti name gledal, bom tudi jaz nate; na škodi ti ne bo.«

Ko se je cigan že precej oddaljil od Osojnika, se je zahehetal:

»Osel stari, misliš, da ti bom jaz za osla!... Ampak imenitno mi je posvetil. Zdaj ju imam oba v kleščah: Osojnika in Ravnjaka. Bom videl, kje se bo dalo več zaslužiti.«

Ko je cigan odšel, se je Osojniku obraz razjasnil in lotil se je novih načrtov. Zelel si je Ravnjaka za zeta, pa ne zaradi tega, ker bi hotel hčerki dobro, ampak zato, ker si je na tak način hotel pridobiti najveljavnejšega in najbogatejšega kmeta na Bistrici. Z vsemi silami je hotel to doseči.

Pred Sinsvetimi so bile na Bistrici občinske volitve in tudi Ravnjak je bil izvoljen. Še v sanjah pa mu ne bi bilo prišlo na misel, da bodo njega — najmlajšega — izbrali za župana. Toda Osojnik se je trudil na vse kriplje, od hiše do hiše je hodil, nago-

varjal, obljubljal, celo grozil — in je res nabral veliko večino za Ravnjaka. Seveda je računal po svoje in zase. Na vsak način si je zaslužil Ravnjakovo hvaležnost. Ravnjak pa, ki županskih poslov ni bil vešč, bo tudi moral večkrat k Osojniku na dom to in ono vpraševati; obilno delo ga bo tudi odvracalo od zaljubljenih muh, po vrh ga bo kot župana moralo biti še bolj sram, da bi si ciganko obesil za ženo.

Ravnjak, ki je bil županske časti zelo vesel, je res ob vsaki priliki kazal Osojniku svojo hvaležnost, češče je prihajal na Osoje, z Lenčko se je prijazno menil, celo šalil se je z njo, skrbno pa se je izogibal vsake besede, ki bi ga bila zavezala. S svojim srcem je bil pri Pavli, čeprav jo je zelo redko obiskoval in še niti enkrat ni imel prilike, da bi bil na samem z njo govoril. Včasih ji je napisal kako prisrčno pisemce.

Osojnik pa je bil židane volje, kakor da so se mu vse skrbi skadile, čeprav o ciganskem poglavarju ničesar ni slišal in tudi drugače ni bilo čutiti, da je ta kaj opravil.

IX.

Odkar je Urška vpregla »mojstra Smolo« v zakonski jarem, se mu je življenje vse obrnilo. V njegovi koči je bil zdaj red kakor še nikoli prej. V skrinji ni bilo več raznih skled in kotličkov, ampak lepo zložena in očejena obleka; ura na steni je imela

Turnišče. Naš g. dekan Jerič Ivan je odšel te dni na počitnice v Italijo. Doma ga nadomešča g. kaplan novomašnik in brat g. Jerič Mihael.

Strehovci. Novo sv. mašo bo služil g. Bojnec Engelbert iz kapucinskega reda dne 6. septembra v Bogojini. G. novomašniku iz arca čestitamost!

Sv. Sebeščan. Naša cerkev je zelo potrebna popravila, pa smo siromašni in sami težko nosimo stroške. Patron naši cerkvi je verski sklad. Po dolgem čakanju je banovina rešila našo prošnjo in nam nakazala 2000 Din podpore. Druga prošnja za podporo še ni rešena in zato bomo pač začeli s popravili še le spomladi.

Lendava. Naše mesto se sedaj tudi uradno naziva le Lendava, ne pa več Dolnja Lendava in zdaj imamo samo lendavski srez. Tako je določil naš notranji minister. Torej če ni Dolnje, je nepotrebna tudi Gornja Lendava, ko pa ta kraj naše ljudstvo naziva tako lepo samo Grad. Tudi Murska Sobota je nepotrebna, naše ljudstvo naziva kraj le s Soboto. Prosimo naše ministre, poslance in banske svetnike, da spremenijo imena Murska Sobota v Sobota, Gornja Lendava v Grad, Kančevci v Sv. Benedikt, Pečarjevci v Sv. Sebastijan, kakor so se ti kraji od nekdaj imenovali in kakor jih narod še danes naziva.

Veliki Dolenci. Naš g. župnik Klekl se je vrnil iz Ljubljane. Bolezen se ni nič zmanjšala. Službe ne more opravljati. Začasno je k nam imenovan

za pomoč letošnji novomašnik g. Gomboc Franc. G. župnik bo najbrž odšel na svoj dom, ker menda več ne bo mogel delati.

Črenšovci. Na Srednji Bistrici je pred kratkim umrl g. Štimec Jurij, trgovec. Že več let je bolehal, pa bolezen je prenašal z Jobovo potrpežljivostjo. Strašno je shujšal zadnji čas, le kosti in kožo je imel. Pa kljub bolezni se je večkrat dal pripeljati v cerkev. Bil je večkrat previden. Bil je tudi odločen katoliški mož, ki sicer ni bil domačin, pa vendar ga je radi njegove poštenosti vse vzbujalo. Pokojni je stalno čital »Slov. gospodarja« in že dolgo prihaja naš list v to katoliško družino. Naj sveti pokojnemu večna luč, preostalom naše sožalje.

Dobrovnik. Minulo nedeljo je bilo proščenje v Dobrovniku in obenem vrtna veselica, kjer je otvoril na novo gostilno Suš Ludvik. A na žalost veselica ni najboljša izpadla. Fantje so se stegli in je marsikateri odnesel udarce in bunke.

Naplavljeno truplo. Na veleposestvu grofa Zichy v Beltincih so našli v stranskem rokavu Mure pod grmovjem truplo 18—20 let starega moškega, kojega osebnosti niso mogli ugotoviti. Neznane je imel na sebi samo predpasnik, iz česar sklepajo, da je utonil pri kopanju. Mrtvi je najbrž iz Avstrije, ker v jugoslovanskem območju Mure ni v zadnjem času nikdo zmanjkal. Truplo so pokopali v Gornji Bistrici in so obvestili o najdbi avstrijske oblasti. Utopljenec je moral biti kake tri tedne v vodi.

mestljiva je vrzel, ki jo je naredila smrt te žene v Katoliški akciji, v Kat. prosvetnem društvu in sploh v javnem življenju v naši župniji — res v malem, slabotnem telesu je bivala velika duša. Bila je vedno naročnica vseh naših političnih, gospodarskih in verskih listov, iz katerih je črpala svoje globoko znanje in moč za javno delo in delo v družini. Počivajte v miru tam med tujci, draga Zefa, v duhu ostanete pri nas. Poskusiti hočemo Vam slediti v Vašem delu za Boga in domovino. V tem naj obstoji naša hvaležnost.

Sv. Lenart v Slov. goricah. Žalostno so zadoneli naši zvonovi in naznanili tužno vest, da je nehalo biti še mlado srce komaj 22 let stare Veronike Zugman, kmetske hčere iz Zamarkov. Neusmiljena bolezen jetika ji je pretrgala nit njene mladega življenja. Skozi dve leti njene bolezni in trpljenja je vedno upala in iskala pomoči za zdravje, da bi bila spet v oporo in pomoč svojemu očetu in nadomestila že pred štirimi leti umrlo mater. Usoda te je ločila od tvojih: očeta, sestre in bratov in te za vedno presečila k tvoji mami in pred šestimi leti umrli sestrici. Pogreb je bil dne 10. avgusta ob obilni udeležbi občinstva, posebno mladine, ki je z venci in šopki na zadnji poti spremljala drago rajno in okrasila njen še prezgodnji grob. S solzami smo se ločili od groba. Bodi Ti lahka zemljica, očetu, sestri in bratom naše sožalje!

Sv. Jurij ob Ščavnici. Tukaj je mirno v Gospodu zaspala Alojzija Ferenc, 77 letna posestnica in kovačeva žena na Jamni pri Sv. Jurju ob Ščavnici. Njena bolezen, katero je vdano v voljo božjo prenašala, je trpela celih 18 mesecev. Svetila ji večna luč!

Loka pri Zidanem mestu. Za tukajšnje domačine ni to nič novega, manj znano pa je našim prijateljem po drugih krajih, kar tu pišemo. Umrl je Gašpar Medved, zadnji od tistih, ki so leta 1903 tu ustanovili Slov. katoliško izobraževalno društvo. Umrl je Alojz Železnik, daleč znani gostilničar na Slapu. Umrli so Pavlina Vihernik, veliko let zvesta in skrbna gospodinja v župnišču; s svojo pridnostjo, skromnostjo in požnostjo lep zgled cel okolič, modra svetovalka v gospodinskih rečeh.

Zahtevajte povsod

»Slovenskega gospodarja«!

Odprta noč in dan so groba vrata.

Sv. Jakob v Slov. goricah. Strašna nesreča je zadela rodbino Očkerlovih na Gornjem Hlapju. Na potu na Slovenski tabor v Mariboru dne 9. avgusta je bila povožena od avtomobila ugledna in znana gospodinja Jožefa Očkerl. Pokopali smo jo v petek, dne 14. avgusta na pobrežkem pokopališču. Če kdo, pokojna gotovo zasluži, da se je spomnimo v njenem ljubem »Slov. gospodarju«. Bila je ne samo odlična gospodinja in skrbna mati, ki je kot dolgoletna vdova najlepše vzgojila svoje tri sinove in hčerko, sedaj omoženo z uglednim in znanim g. Lilekom v St. Ilju

v Slov. goricah, v najlepšem redu vodila gospodarstvo v hudih dneh svetovne vojne in v letih po vojni, ampak bila je pokojna tudi vzor verne in narodno najbolj zavedne in izobražene žene v naši župniji. Njeno navdušenje za Jugoslavijo že v dneh deklaracije in pozneje v dneh revolucije in postanka naše nove domovine je prišlo že v pregovor. Bila in stala je odločno v dejanju in govoru na braniku narodnih pravic tudi v najhujših časih. Zato jo je tudi vse spoštovalo in ljubilo, nasprotnikov ni mela drugih, kakor one, ki so bili proti novi svobodni domovini. Nenado-

nova kazalca, čevlarsko orodje je bilo v svojem kraju razobešeno, čevlji so bili pod klopjo razvrščeni, usnje je ležalo v kotu pod stopnjicami, okna so bila svetla in čista, miza in stoli pomiti in obrisani. Zunaj okoli je bil nov plot, v hlevu je stala rejena krava, pod streho je bilo sena do vrha.

Najbolj pa se je izpremenil čevlarski stol. Ni več ležal ko bolnik na tleh in molil edini dve nogi v viš, ampak je stal trdno na tleh, kakor je prav tako; na njem pa je čepel »mojster Smola«, pa ne le po četrte ure vsak mesec, temveč vsak teden po šest dni, od ranega jutra do poznega večera, kakor je prav tako. »Tička« je dejala, da svojega moža nikakor neče kaj siliti, ampak da mu pušča čisto prosto voljo; zaradi ljubeča reda pa mora biti pri hiši vse na svojem mestu, čevlar pa je na svojem mestu tedaj, ako sedi na svojem stolu. Ali nikar, da bi si ona upala, njemu, svojemu možu, kaj oporekati — Bog varuj, kajti gospodar pri hiši je vedno mož! —, le tega ne more trpeti, da bi tuji ljudje v njuni koči hranjevali svojo obutev, naj si bo staro, ki je v popravilu, ali novo, ki so si jo naročili. Naj se navadijo, da pridejo po stare čevlje vsako krat že po dveh dneh, po nove pa v enem tednu!

Tudi tega ni mogla od svojega Cencija zahtevati — menda vendar ne! —, da bi poleg svojega težavnega dela imel še skrb za denarjem; ljudje itak ne plačajo radi in zato bo pač ona, Urška, prevzela te

sitnosti in bo ona sprejemala ves denar ter ga na varno zaklepala, da tatovom ne pride v pest, ključ pa bo vedno pri sebi nosila, da se kje ne izgubi.

O, nikakor ne, da bi ga hotela spraviti pod svojo komando in mu vzeti kakršnekoli gospodarske pravice — kajti hlače naj nosi mož! —; tega pa ji ne sme braniti, da ga reši te ali one skrbi in mu s tem življenje olajša in oslajša, kakor je najbolj mogoče. Nje pa, je dejala, z ničimer ne more bolj razveseliti, kakor če vsak, prav vsak dan enkrat zapiska na svojo trobento; naj se čuje naokrog, da bodo vedeli, da je Cencij doma in da čaka naročnikov in plačnikov.

Take in podobne ženine ljubeznivosti niso bile Cenciju nič kaj všeč. Toda Urška je dobro kuhala, lepo vse čedila, pridno gospodinjala, skrbela njemu za obleko, sebi pa tudi, da je bila ob nedeljah vsa živo pisana, dobre volje je bila zmerom, z neprestanim klepetanjem je pregnala iz hiše ves dolg čas — in tako ni ostalo novo pečenemu zakoncu nič drugega: požrl je s temi prijetnostmi še one manj prijetne ljubeznivosti.

Čeprav so ljudje vse drugače prerokovali, je mlademu paru sonce sreče stanovitno sijalo. Edino tedaj, kadar je Cencija prevzelo hrepenenje po zlati vinski kapljici, tedaj se je jel kisati, kajti njegova »tička« je bila pravi pravcati finančni minister in njena blagajna prava pravcata državna blagajna: v njo je šlo vse, iz nje pa ni prišlo nič. (Dalje sledi.)

tovil konjsko podkev kar na oko. Konja, za katerega je delal podkev, so samo dvakrat peljali mimo kovačnice. Čeravno je na nebu na

milijone zvezd, jih rabijo mornarji samo 35, če hočejo v noči določiti, kje da se nahaja njihova ladja.

Najmanjši motor na svetu

je izdelal neki Emanuel Kahan v Yorku v Nebraska v Združenih ameriških državah. Motor ni večji kakor navadna muha. Da je motor Kahan dogotovil, je rabil tri leta.

50 odstotkov vsega tobaka na svetu

pridelajo v Združenih državah Severne Amerike.